

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 26. septembra 2013*

„Pritožba — Uredbi (ES) št. 207/2009 in 2868/95 — Postopek za razveljavitev — Besedna znamka Skupnosti CENTROTHERM — Resna in dejanska uporaba — Pojem — Dokazi — Častna izjava — Člen 134, od (1) do (3), Poslovnika Splošnega sodišča — Reformatorična pooblastila Splošnega sodišča — Obseg razlogov in predlogov, ki jih vložijo intervenient“

V zadevi C-609/11 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 25. novembra 2011,

Centrotherm Systemtechnik GmbH s sedežem v Brilonu (Nemčija), ki jo zastopajo A. Schulz in C. Onken, odvetnika, in F. Schmidt, Patentanwalt,

tožeča stranka,

drugi stranki v postopku sta

centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG s sedežem v Blaubeurnu (Nemčija), ki jo zastopata O. Löffel in P. Lange, odvetnika,

tožeča stranka na prvi stopnji,

Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), ki ga zastopa G. Schneider, agent,

tožena stranka na prvi stopnji,

SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi L. Bay Larsen, predsednik senata, J. Malenovský, U. Lõhmus, M. Safjan, sodniki, in A. Prechal (poročevalka), sodnica,

generalna pravobranilka: E. Sharpston,

sodni tajnik: K. Malacek, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 7. februarja 2013,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 16. maja 2013

izreka naslednjo

* Jezik postopka: nemščina.

Sodbo

- 1 Družba Centrotherm Systemtechnik GmbH (v nadaljevanju: Centrotherm Systemtechnik) s pritožbo predlaga razveljavev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 15. septembra 2011 v zadevi centrotherm Clean Solutions proti UUNT – Centrotherm Systemtechnik (CENTROTHERM) (T-427/09, ZOdl., str. II-6207, v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je to ugodilo tožbi družbe centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG (v nadaljevanju: centrotherm Clean Solutions) za delno razveljavev odločbe četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) z dne 25. avgusta 2009 (zadeva R 6/2008-4) (v nadaljevanju: sporna odločba) v zvezi s postopkom za razveljavev, ki ga je sprožila družba centrotherm Clean Solutions proti besedni znamki Skupnosti CENTROTHERM, katere imetnica je družba Centrotherm Systemtechnik.
- 2 Poleg tega je treba navesti, da je Splošno sodišče 15. septembra 2011 v zadevi z istima strankama v zvezi z izpodbijanjem sporne odločbe prav tako izdalo sodbo Centrotherm Systemtechnik proti UUNT – centrotherm Clean Solutions (CENTROTHERM) (T-434/09, ZOdl., str. II-6227), s katero je zavrnilo tožbo družbe Centrotherm Systemtechnik za delno razveljavev te odločbe.
- 3 Zoper navedeno sodbo je družba Centrotherm Systemtechnik vložila pritožbo (zadeva C-610/11 P).

Pravni okvir

- 4 Člen 134, od (1) do (3), Poslovnika Splošnega sodišča določa:

„1. Druge stranke v postopku pred odborom za pritožbe z izjemo tožeče stranke se lahko udeležijo postopka pred Splošnim sodiščem kot intervenienti, če v predpisani obliki in pravočasno odgovorijo na tožbo.

2. Intervenienti iz odstavka 1 imajo v postopku enake procesne pravice kot stranke.

Podprejo lahko predloge stranke, podajo svoje predloge ter navajajo razloge, ki se razlikujejo od tistih, ki jih predlagajo stranke.

3. Intervenient iz odstavka 1 lahko v svojem odgovoru na tožbo, ki ga vložijo v skladu s členom 135(1), predlaga razveljavev ali spremembo odločbe odbora za pritožbe glede vprašanja, ki v tožbi ni navedeno, in na podlagi razlogov, ki v tožbi niso navedeni.

[...]“

Uredba (ES) št. 207/2009

- 5 Z Uredbo Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1) je bila kodificirana in razveljavljena Uredba Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 146).
- 6 Člen 15 Uredbe št. 207/2009, naslovljen „Uporaba znamk Skupnosti“, določa:

„1. Če v obdobju petih let po registraciji imetnik ni začel resno in dejansko uporabljati blagovne znamke Skupnosti v Skupnosti za blago ali storitve, za katere jo je registriral, ali če je bila takšna uporaba prekinjena v obdobju petih zaporednih let, se za blagovno znamko Skupnosti uporabljajo sankcije iz te uredbe, razen če obstajajo upravičeni razlogi za neuporabo.

[...]“

7 Člen 51 te uredbe določa:

„1. Pravice imetnika blagovne znamke Skupnosti se razveljavijo na podlagi zahteve pri [UUNT] ali na podlagi nasprotne tožbe v postopku zaradi kršitve pravic:

(a) če se v neprekinjenem obdobju petih let blagovna znamka ni uporabljala v prvotni namen v Skupnosti za označevanje blaga ali storitev, za katere je registrirana, in za neuporabo ne obstajajo upravičeni razlogi; [...]

[...]

2. Če razlogi za razveljavitev pravic obstajajo le za nekatere vrste blaga ali storitev, za katere je registrirana blagovna znamka Skupnosti, se pravice imetnika razveljavijo le za te vrste blaga in storitev.“

8 Člen 57 Uredbe št. 207/2009, ki je naslovljen „Preizkus zahteve“ in je v oddelku 5 – „Postopki [UUNT] v zvezi z razveljavitvijo ali ničnostjo“ naslova VI, določa:

„1. Med preizkusom zahteve za razveljavitev pravic ali ugotovitev ničnosti [UUNT] povabi stranko tolikokrat, kot je potrebno, da poda[...] svoje pripombe v roku, ki ga določi Urad, o navedbah drugih strank ali o svojih navedbah.

2. Če imetnik blagovne znamke Skupnosti to zahteva, mora imetnik prejšnje blagovne znamke Skupnosti, ki je stranka v postopkih za ugotavljanje ničnosti, priskrbeti dokaz, da je v obdobju pet let pred datumom vložitve zahteve za ugotovitev ničnosti prejšnjo blagovno znamko Skupnosti resno in dejansko uporabljal v Skupnosti v zvezi z blagom ali storitvami, za katere je registrirana in ki jih navaja kot razlog za svojo zahtevo, ali da obstajajo ustrezni razlogi za neuporabo, če je bila na ta datum prejšnja znaka Skupnosti registrirana ne več kot pet let. [...] Če takega dokaza ni, se zahteva za ugotovitev ničnosti zavrže. [...]

[...]“

9 Člen 65 Uredbe št. 207/2009 določa:

„1. Proti odločbam odborov za pritožbe glede pritožb se lahko vloži tožba pri Sodišču.

[...]

3. Sodišče je pristojno za razveljavitev ali spremembo izpodbijane odločbe.

4. Tožbo lahko vloži vsaka stranka v postopku, prizadeta z odločitvijo odbora za pritožbe.

[...]“

10 Člen 76 Uredbe št. 207/2009, ki je naslovljen „Preučevanje dejstev s strani Urada po uradni dolžnosti“ in je v oddelku 1 – „Splošne določbe“ naslova IX – „Postopek“, določa:

„1. V postopku [UUNT] preveri dejstva po uradni dolžnosti; vendar pa je [UUNT] v postopku v zvezi z relativnimi razlogi za zavrnitev registracije pri tem preizkusu omejen na zahtevani ukrep in na dejstva, dokaze in navedbe, ki so jih podale stranke.

2. [UUNT] lahko spregleda dejstva, na kater[a] se stranke niso sklicevale, ali dokaze, ki jih zadevne stranke niso predložile v ustreznem času.“

11 Člen 78(1) Uredbe št. 207/2009 določa:

„Pri vsakem postopku pred [UUNT] se lahko dokazi dajejo ali pridobivajo na naslednje načine:

[...]

(f) zaprisežene ali potrjene pisne izjave ali izjave, ki imajo podoben učinek po zakonu države, v kateri je izjava sestavljena.“

Uredba (ES) št. 2868/95

12 Pravilo 22 Uredbe Komisije (ES) št. 2868/95 z dne 13. decembra 1995 za izvedbo Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 o znamki Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 189), kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 1041/2005 z dne 29. junija 2005 (UL L 172, str. 4, v nadaljevanju: Uredba št. 2868/95), v odstavkih od 2 do 4 določa:

„2. Če mora stranka, ki ugovarja, predložiti dokaz o uporabi ali pokazati, da obstajajo ustrezni razlogi za neuporabo, jo [UUNT] pozove, naj zahtevani dokaz priskrbi v roku, ki ji ga določi. Če stranka, ki ugovarja, takšnega dokaza ne priskrbi pred iztekom roka, [UUNT] ugovor zavrže.

3. Podatki in dokazila za predložitev dokaza o uporabi zajemajo podatke o kraju, času, obsegu in naravi uporabe znamke, na kateri temelji ugovor, za blago in storitve, za katere je registrirana, in dokazila, ki podpirajo te podatke v skladu z odstavkom 4.

4. Dokazila se predložijo v skladu s praviloma 79 in 79a in so načeloma omejena na predložitev dodatne dokumentacije in predmetov, kot so embalaža, nalepke, ceniki, katalogi, računi, fotografije, časopisni oglasi in pisne izjave iz člena [78](1)(f) [Uredbe št. 207/2009].“

13 Pravilo 40(5) Uredbe št. 2868/95 določa:

„V primeru zahteve za razveljavitev na podlagi člena [51](1)(a) [Uredbe št. 207/2009] [UUNT] pozove imetnika znamke Skupnosti, naj priskrbi dokaz o resni in dejanski uporabi znamke v roku, ki mu ga določi. Če dokaz ni predložen v določenem roku, se znamka Skupnosti razveljavi. Smiselno se uporabi pravilo 22(2), (3) in (4).“

Dejansko stanje

14 Splošno sodišče je dejansko stanje spora predstavilo v točkah od 1 do 12 izpodbijane sodbe tako:

„1 [Družba Centrotherm Systemtechnik] je 7. septembra 1999 pri [UUNT] na podlagi [Uredbe št. 40/94] vložila zahtevo za registracijo znamke Skupnosti.

2 Znamka, za katero je bila zahtevana registracija, je besedni znak CENTROTHERM.

3 Proizvodi in storitve, za katere je bila zahtevana registracija, spadajo v razrede 11, 17, 19 in 42 v smislu Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji proizvodov in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, kakor je bil revidiran in spremenjen [...]

- 4 Znamka CENTROTHERM je bila 19. januarja 2001 registrirana kot znamka Skupnosti za proizvode in storitve, navedene v točki 3 zgoraj.
- 5 [Družba centrotherm Clean Solutions] je 7. februarja 2007 na podlagi členov 15 in 50(1)(a) Uredbe št. 40/94 (postala člena 15 in 51(1)(a) Uredbe št. 207/2009) pri UUNT vložila zahtevo za razveljavitev znamke CENTROTHERM glede vseh registriranih proizvodov in storitev.
- 6 Zahteva za razveljavitev je bila 15. februarja 2007 vročena [družbi Centrotherm Systemtechnik], ki je bila pozvana, naj v trimesečnem roku predstavi morebitne pripombe in predloži dokaze o resni in dejanski uporabi sporne znamke.
- 7 V pripombah z dne 11. maja 2007 je [družba Centrotherm Systemtechnik] nasprotovala zahtevi za razveljavitev in je, da bi prikazala resno in dejansko uporabo svoje znamke, predložila te dokaze:
 - štirinajst digitalnih fotografij;
 - štiri račune;
 - izjavo z naslovom ‚Eidesstattliche Versicherung‘ (častna izjava), ki jo je pripravil g. W., poslovodja [družbe Centrotherm Systemtechnik].
- 8 [Družba Centrotherm Systemtechnik] je navedla, da ima še veliko kopij računov, ki pa jih sprva ni predložila zaradi zaupnosti. Ko je potrdila, da bi lahko predložila druge dokumente, je oddelek za izbris pri UUNT zaprosila, naj sprejme ustrezn postopkovni ukrep, če bi želel, da bi bili drugi posamezni dokazi in dokumenti vloženi v spis.
- 9 Oddelek za izbris je 30. oktobra 2007 razveljavil znamko CENTROTHERM, ker je ugotovil, da dokazi, ki jih je predložila [družba Centrotherm Systemtechnik], niso zadoščali za prikaz resne in dejanske uporabe te znamke.
- 10 [Družba Centrotherm Systemtechnik] je 14. decembra 2007 zoper to odločbo vložila pritožbo, ki ji je četrti odbor za pritožbe UUNT [s sporno odločbo] delno ugodil.
- 11 Odbor za pritožbe je razveljavil odločbo oddelka za izbris in zavrnil zahtevo za razveljavitev glede proizvodov ‚napeljave za odvajanje odpadnih plinov, ki nastanejo pri ogrevanju, tuljave za dimnike, cevi za kotle; nastavki za plinske gorilnike; mehanski deli grelnih naprav; mehanski deli plinskih naprav; pipe za dovodne cevi; lopute za dimnike‘ iz razreda 11, ‚cevne spojnice, cevne objemke, armature za cevovode, gibke cevi, vsi prej omenjeni izdelki so nekovinski‘ iz razreda 17 in ‚cevi, cevovodi, zlasti za gradnjo; odcepne cevi; dimniške cevi‘ iz razreda 19. Odbor za pritožbe je pritožbo v preostalem zavrnil.
- 12 Natančneje, odbor za pritožbe je menil, da je bila resna in dejanska uporaba znamke CENTROTHERM za petletno obdobje pred vložitvijo zahteve za razveljavitev, in sicer 7. februarja 2007 (v nadaljevanju: upošteveno obdobje), glede proizvodov, navedenih v točki 11 zgoraj, dokazana, ker so fotografije, ki jih je predložila [družba Centrotherm Systemtechnik], prikazovale naravo uporabe znamke in ker so predloženi računi potrjevali, da so se omenjeni proizvodi tržili pod sporno znamko.“
- 15 Dejansko stanje, ki ga je tako predstavilo Splošno sodišče, je treba dopolniti s spodnjimi pojasnili.
- 16 Po eni strani, kot je med drugim razvidno iz točke 13 zgoraj navedene sodbe Centrotherm Systemtechnik proti UUNT – centrotherm Clean Solutions, ki jo je Splošno sodišče izdalo v zadevi T-434/09, je odbor za pritožbe ugotovil, da je družba Centrotherm Systemtechnik glede drugih proizvodov in storitev, za katere je bila registrirana znamka CENTROTHERM, kot dokaz predložila

samo izjavo svojega poslovođje, kar naj po mnenju odbora za pritožbe ne bi zadoščalo za prikaz resne in dejanske uporabe znamke. Glede tega je odbor za pritožbe pojasnil, da oddelku za izbris ni bilo treba zahtevati drugih dokumentov niti upoštevati spisa druge zadeve, o kateri prav tako poteka postopek pri UUNT.

- 17 Po drugi strani je iz točke 36 sporne odločbe razvidno, da je glede dodatnih dokazov, ki jih je družba Centrotherm Systemtechnik predložila odboru za pritožbe, ta menil, da je bil tak „dodaten dokaz predložen prepozno in ga ni mogoče upoštevati“, saj je „rok iz pravila 40(5), drugi stavek, [Uredbe št. 2868/95] prekluzivni rok, katerega nespoštovanje povzroči razveljavitev znamke v skladu s pravilom 40(5), tretji stavek, [navedene uredbe]“. V točki 37 sporne odločbe je odbor za pritožbe v zvezi s tem dodal, da tudi če bi priznali, da odbor za pritožbe na podlagi člena 76(2) Uredbe št. 207/2009 prosto presoja upoštevno prepozno predloženih dokazov, v obravnavani zadevi razloga, zaradi katerega bi moral izvršiti to pristojnost v korist pritožnice, ni. Navedeni odbor je pojasnil, da je pritožnica v zvezi s tem navedla le splošne trditve o vlogi in vrednosti pravice iz znamke in da se ni sklicevala na neobstoj možnosti predložitve dokaza o uporabi na prvi stopnji.

Izpodbijana sodba

- 18 Družba centrotherm Clean Solutions je 22. oktobra 2009 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo za razveljavitev sporne odločbe v delu, v katerem je bila zavrnjena zahteva za razveljavitev znamke CENTROTHERM.
- 19 Družba centrotherm Clean Solutions je navedla samo en tožbeni razlog, ki se je nanašal na napačno presojo dokaza. Odbor za pritožbe naj bi s tem, da je ugotovil, da so dokazi, ki jih je predložila družba Centrotherm Systemtechnik pred oddelkom za izbris, zadostovali za dokaz o resni in dejanski uporabi sporne znamke, kršil člen 51(1)(a) Uredbe št. 207/2009 ter pravili 22(2) in (3) ter 40(5) Uredbe št. 2868/95.
- 20 Splošno sodišče je z izpodbijano sodbo ugodilo navedeni razveljavitveni tožbi in sporno odločbo razveljavilo v delu, v katerem je bila z njo delno razveljavljena odločba oddelka za izbris z dne 30. oktobra 2007.
- 21 Splošno sodišče se je v točkah od 21 do 24 izpodbijane sodbe najprej sklicevalo na cilj sankcije razveljavitve in na postopkovna pravila ter na s tem povezana načela v zvezi z izvajanjem dokazov, kakor izhajajo zlasti iz člena 51(1)(a) Uredbe št. 207/2009 in pravila 40(5) Uredbe št. 2868/95.
- 22 Splošno sodišče je nato v točkah od 25 do 30 izpodbijane sodbe navedlo te ugotovitve:
- „25 V skladu s sodno prakso se znamka uporablja resno in dejansko, če se v skladu s svojo bistveno funkcijo – ki je zagotavljanje istovetnosti izvora proizvodov ali storitev, za katere je bila registrirana – uporablja, da bi se ustvaril oziroma ohranil trg za te proizvode in storitve, drugače kot pri simbolični uporabi, katere edini cilj je ohranjanje pravic, ki izhajajo iz znamke. Poleg tega pogoj resne in dejanske uporabe znamke zahteva, da se znamka, kakršna je varovana na zadevnem ozemlju, uporablja javno in navzven (glej sodbo Splošnega sodišča z dne 27. septembra 2007 v zadevi La Mer Technology proti UUNT – Laboratoires Goëmar (LA MER), T-418/03, [...] točka 54 in navedena sodna praksa).
- 26 Čeprav je pojem resne in dejanske uporabe v nasprotju z vsako uporabo, ki je minimalna in ne zadošča za ugotovitev, da se znamka na določenem trgu uporablja dejansko in učinkovito, zahteva za resno in dejansko uporabo vseeno ni namenjena presojanju gospodarskega uspeha ali nadzorovanju poslovne strategije podjetja niti pridržanju varstva znamk samo za njihovo obsežno

tržno uporabo (sodba Splošnega sodišča z dne 23. februarja 2006 v zadevi Il Ponte Finanziaria proti UUNT – Marine Enterprise Projects (BAINBRIDGE), T-194/03, ZOdl., str. II-445, točka 32).

- 27 Natančneje, za preučitev, ali se je v tej zadevi obravnavana znamka uporabljala resno in dejansko, je treba opraviti celovito presojo dokazov, vloženih v spis, ob upoštevanju vseh pomembnih okoliščin zadeve. Ta presoja mora temeljiti na vseh dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za ugotovitev resnične uporabe znamke na trgu – še posebej tega, ali se v zadevnem gospodarskem sektorju taka uporaba šteje za upravičeno za ohranjanje ali ustvarjanje deleža na trgu za blago ali storitve, ki jih varuje znamka – narave tega blaga ali storitev, značilnosti trga ter obsega in pogostosti uporabe znamke (glej zgoraj navedeno sodbo LA MER, točke od 53 do 55 in navedena sodna praksa).
- 28 V zvezi z obsegom uporabe zadevne znamke je treba upoštevati zlasti, koliko je bila znamka na trgu uporabljana, dolžino obdobja, v katerem se je znamka uporabljala, ter pogostost njene uporabe (glej zgoraj navedeno sodbo LA MER, točka 56 in navedena sodna praksa). Taka presoja pomeni določeno soodvisnost med upoštevanimi dejavniki. Tako je lahko majhen obseg proizvodov ali storitev, ki se tržijo pod navedeno znamko, kompenziran z veliko intenzivnostjo ali stalnostjo uporabe te znamke in obratno (glej zgoraj navedeno sodbo LA MER, točka 57 in navedena sodna praksa).
- 29 Vendar, manjši ko je tržni obseg uporabe znamke, bolj se zahteva, da imetnik znamke predloži dodatne podatke, na podlagi katerih je mogoče izključiti morebitne dvome o resni in dejanski uporabi zadevne znamke (sodba Splošnega sodišča z dne 18. januarja 2011 v zadevi Advance Magazine Publishers proti UUNT – Capela & Irmãos (VOGUE), T-382/08, [...] točka 31).
- 30 Poleg tega resna in dejanska uporaba znamke ne more biti dokazana z verjetnostjo ali domnevami, temveč mora temeljiti na konkretnih in objektivnih dokazih, ki dokazujejo učinkovito in zadostno uporabo znamke na zadevnem trgu (glej zgoraj navedeno sodbo LA MER, točka 59 in navedena sodna praksa).“
- 23 Splošno sodišče je po tem, ko je v točki 31 izpodbijane sodbe navedlo, da je treba vprašanje, ali je odbor za pritožbe v sporni odločbi upravičeno ugotovil, da so dokazi, ki jih je družba Centrotherm Systemtechnik predložila pred oddelkom za izbris, dokazovali resno in dejansko uporabo sporne znamke v zvezi s proizvodi, navedenimi v točki 11 te sodbe, presojati glede na vse ugotovitve, navedene v točkah od 21 do 30 navedene sodbe, v točkah od 32 do 37 te sodbe razsodilo:
- „32 V tej zadevi so dokazi, ki jih je [družba Centrotherm Systemtechnik] predložila pred oddelkom za izbris, da bi dokazala resno in dejansko uporabo svoje znamke, častna izjava njenega poslovodje, štirje računi in štirinajst digitalnih fotografij.
- 33 Najprej je treba ugotoviti, da iz sklepanja odbora za pritožbe ne izhaja, da njegova ugotovitev glede dokazanosti resne in dejanske uporabe v zvezi s proizvodi, ki so navedeni v točki 11 zgoraj, temelji na častni izjavi poslovodje [družbe Centrotherm Systemtechnik]. Kot je razvidno iz točk od 26 do 30 izpodbijane odločbe, je namreč odbor za pritožbe resno in dejansko uporabo znamke CENTROTHERM ugotovil na podlagi dokazne vrednosti fotografij v povezavi z dokazno vrednostjo štirih računov. Sklicevanja na to izjavo – navedeno v točkah od 27 do 31 izpodbijane odločbe – zgolj opozarjajo na njene pomanjkljivosti in na neobstoj dodatnih dokazov, ki bi potrjevali njeno vsebino.
- 34 Zato je treba preučiti, ali je na podlagi celovite presoje fotografij in štirih računov mogoče ugotoviti, da se je sporna znamka v skladu z načeli, opredeljenimi v sodni praksi, ki je navedena v točkah od 25 do 29 zgoraj, uporabljala resno in dejansko.

- 35 V zvezi s tem je treba poudariti, da so bili od štirih računov trije izdani julija 2006 in zadevajo Dansko, Madžarsko in Slovaško, eden od njih pa je bil izdan januarja 2007 in zadeva Nemčijo. Beseda ‚centrotherm‘ se pojavlja v glavah teh računov in jo spremlja logotip [družbe Centrotherm Systemtechnik], ki izraža njeno firmo in njen poštni naslov.
- 36 Ti računi izkazujejo, da je [družba Centrotherm Systemtechnik] štirim strankam prodala več proizvodov s področja vodoinstalaterstva (cevi, objemke, kompleti za povezave s kotli, kolena, maske za izpušne sisteme), katerih znesek skupaj z računom iz leta 2007 pomeni manj kot 0,03 % prometa, ki je bil, po navedbah poslovdje [družbe Centrotherm Systemtechnik], leta 2006 ustvarjen s prodajo proizvodov z znamko CENTROTHERM.
- 37 Iz tega sledi, da je [družba Centrotherm Systemtechnik] pred UUNT predložila razmeroma šibke dokaze o prodaji glede na znesek, ki je naveden v izjavi njenega poslovdje. Zato bi bilo, tudi če bi odbor za pritožbe to izjavo upošteval, treba ugotoviti, da v spisu ni dovolj dokazov za podporo njene vsebine glede vrednosti prodaje. Poleg tega se glede časovnega vidika uporabe znamke ti računi nanašajo na zelo kratko in natančno določeno obdobje, in sicer na 12., 18. in 21. julij 2006 ter na 9. januar 2007.“
- 24 Splošno sodišče je poleg tega v točkah od 38 do 42 izpodbijane sodbe presodilo dokazno vrednost fotografij, ki jih je predložila družba Centrotherm Systemtechnik.
- 25 Svojo presojo je končalo in tožbi ugodilo tako:
- „43 Tako je treba ugotoviti, da na podlagi celovite presoje dokazov, ki so navedeni v točkah od 35 do 42 zgoraj, ni mogoče sklepati ali vsaj domnevati, da se je sporna znamka za proizvode, navedene v točki 11 zgoraj, v upoštevnem obdobju uporabljala resno in dejansko.
- 44 Zato je odbor za pritožbe s tem, da je menil, da je [družba Centrotherm Systemtechnik] za te proizvode dokazala resno in dejansko uporabo znamke CENTROTHERM, storil napako.
- 45 S trditvami [družbe Centrotherm Systemtechnik], navedenimi v točkah od 18 do 20 zgoraj, da je v bistvu zaradi posebnosti trga težko zbrati dokaze, te ugotovitve ni mogoče ovreči.
- 46 Načini in sredstva dokazovanja resne in dejanske uporabe znamke namreč niso omejeni. Splošno sodišče tega, da v tej zadevi resna in dejanska uporaba ni bila dokazana, ni ugotovilo zato, ker bi moral biti dosežen posebno visok dokazni prag, ampak zato, ker se je [družba Centrotherm Systemtechnik] odločila, da bo predložila omejeno število dokazov (glej točko 8 zgoraj). Oddelek za izbris je prejel fotografije slabe kakovosti, na katerih so predmeti, katerih številke ne ustrezajo predmetom, ki so bili – kot je razvidno iz redkih računov – prodani. Poleg tega se ti računi nanašajo na kratko obdobje in prikazujejo prodaje, katerih vrednost je glede na vrednost, ki naj bi jo [družba Centrotherm Systemtechnik] ustvarila, minimalna. Ugotoviti je treba tudi, da je [družba Centrotherm Systemtechnik] na obravnavi potrdila, da med računi in fotografijami, ki jih je predložila pred UUNT, ni bilo nobene neposredne povezave.
- 47 Tožbi se torej ugoti.“

Predlogi strank pred Sodiščem

- 26 Družba Centrotherm Systemtechnik Sodišču predlaga, naj razveljavi izpodbijano sodbo, zavrne tožbo, ki jo je na prvi stopnji vložila družba centrotherm Clean Solutions, in tej naloži plačilo stroškov.
- 27 UUNT predlaga, naj se ugoti pritožbi in družbi centrotherm Clean Solutions naloži plačilo stroškov.

- 28 Družba centrotherm Clean Solutions predlaga, naj se pritožba zavrne in družbi Centrotherm Systemtechnik naloži plačilo stroškov.

Pritožba

- 29 Družba Centrotherm Systemtechnik v utemeljitev pritožbe navaja štiri pritožbene razloge.

Uvodno pojasnilo

- 30 V obravnavani zadevi iz opisa dejanskega stanja, navedenega v točki 14 te sodbe, izhaja, da čeprav se je zadevni postopek za razveljavitev začel, ko je veljala Uredba št. 40/94, je odbor za pritožbe UUNT sporno odločbo izdal po tem, ko je začela veljati Uredba št. 207/2009.
- 31 Ker je bila s to uredbo kodificirana Uredba št. 40/94, njene upoštevalne določbe pa s to kodifikacijo niso bile spremenjene, bodo v nadaljevanju te sodbe navedene izključno določbe Uredbe št. 207/2009.

Prvi pritožbeni razlog: kršitev člena 65 Uredbe št. 207/2009 in člena 134(2) in (3) Poslovnika Splošnega sodišča

Trditve strank

- 32 Družba Centrotherm Systemtechnik v okviru prvega pritožbenega razloga navaja, da je bila izpodbijana sodba sprejeta ob kršitvi pravice, ki jo ima kot intervenientka v skladu s členom 65 Uredbe št. 207/2009 in členom 134(2) in (3) Poslovnika Splošnega sodišča, in sicer pravice, da sama poda svoje predloge in navaja razloge, med drugim za spremembo odločbe, ki jo je izdal odbor za pritožbe UUNT.
- 33 Družba Centrotherm Systemtechnik meni, da je namreč iz točk 33 in 34 izpodbijane sodbe razvidno, da je Splošno sodišče za odločitev o tožbi, o kateri je odločalo, le preučilo vprašanje, ali fotografije in računi, ki jih je predložila družba Centrotherm Systemtechnik pred oddelkom za izbris, omogočajo ugotovitev, do katere je prišel odbor za pritožbe v sporni odločbi, da je bila resna in dejanska uporaba zadevne znamke dokazana.
- 34 Družba Centrotherm Systemtechnik pa, kot naj bi izhajalo iz njenega odgovora na tožbo, vloženega pri Splošnem sodišču, ni predlagala le, naj Splošno sodišče tožbo družbe centrotherm Clean Solutions zavrne. V navedenem odgovoru naj bi družba Centrotherm Systemtechnik tudi navajala, da odbor za pritožbe ni upošteval častne izjave njenega poslovodje, dodatnih dokazov, ki jih je predložila pred navedenim odborom, in drugih listin iz spisa o znamki, in Splošnemu sodišču predlagala, naj glede na vse te različne dokaze ugotovi, da je resna in dejanska uporaba sporne znamke dokazana. Splošno sodišče naj bi bilo glede na te trditve zavezano predlog družbe Centrotherm Systemtechnik razlagati tako, da se nanaša tudi na predlog Splošnemu sodišču, naj izpodbijani del sporne odločbe potrdi, vendar sprejme drugačno obrazložitev.
- 35 UUNT trdi, da je družba Centrotherm Systemtechnik predlagala le zavrnitev tožbe centrotherm Clean Solutions in da ni predlagala razveljavitve ali spremembe sporne odločbe.
- 36 Po mnenju družbe centrotherm Clean Solutions je iz točk 32 in 37 izpodbijane sodbe razvidno, da se je Splošno sodišče seznanilo z dokazi, ki jih je predložila družba Centrotherm Systemtechnik, in da je odločalo o trditvi te družbe v zvezi s potrebnim upoštevanjem častne izjave tako, da je ugotovilo, da vsebina te izjave ni bila potrjena z listinami iz spisa. Poleg tega naj Splošnemu sodišču ne bi bilo treba izrecno odločati o vsaki navedbi, ki jo poda stranka.

Presoja Sodišča

- 37 Najprej je treba poudariti, da je iz člena 65(1) in (3) Uredbe št. 207/2009 razvidno, da so odločbe odborov za pritožbe UUNT lahko predmet tožbe pred sodiščem Unije in da lahko to take odločbe razveljavi ali spremeni.
- 38 Poleg tega člen 134(1) in (2) Poslovnika Splošnega sodišča določa, da se druge stranke v postopku pred odborom za pritožbe, ki niso tožeča stranka, lahko udeležijo postopka pred Splošnim sodiščem kot intervenientke ter da lahko podajo samostojne predloge in navedejo razloge, ki so neodvisni od predlogov in razlogov glavne stranke. Odstavek 3 tega člena v zvezi s tem določa, da lahko intervenient v odgovoru na tožbo predlaga razveljavitev ali spremembo odločbe odbora za pritožbe glede vprašanja, ki v tožbi ni navedeno, in na podlagi razlogov, ki v tožbi niso navedeni.
- 39 Iz navedenega izhaja, da bi družba Centrotherm Systemtechnik kot intervenientka v postopku za delno razveljavitev sporne odločbe, ki ga je sprožila družba centrotherm Clean Solutions pred Splošnim sodiščem, lahko dopustno predlagala razveljavitev ali spremembo te odločbe.
- 40 V obravnavani zadevi je treba najprej ugotoviti, da družba Centrotherm Systemtechnik s tem razlogom ne trdi, da je pred Splošnim sodiščem predlagala razveljavitev sporne odločbe.
- 41 Trdi pa, da bi morale Splošno sodišče predloge iz njenega odgovora na tožbo pred navedenim sodiščem glede na razloge, navedene v tem odgovoru, razlagati tako, da se je temu sodišču predlagala zavrnitev tožbe družbe centrotherm Clean Solutions, potem ko bi, če bi bilo treba, s svojo presojo nadomestilo presojo odbora za pritožbe, pri čemer bi v zvezi s tem uporabilo svoja reformatorična pooblastila.
- 42 V zvezi s tem je treba najprej ugotoviti, da je družba Centrotherm Systemtechnik v predlogih, ki jih je navedla v odgovoru na tožbo pred Splošnim sodiščem, temu sodišču predlagala le, naj „tožbo zavrne“, ne da bi kakor koli, morda podredno, predlagala zavrnitev ali spremembo sporne odločbe.
- 43 Kot pa je razvidno iz samega besedila člena 134(2) in (3) Poslovnika Splošnega sodišča, ta določba daje intervenientu pravico, da v odgovoru na tožbo poda svoje „predloge“ za razveljavitev ali spremembo izpodbijane odločbe. Iz tega izhaja, da mora načeloma to, kar predlaga intervenient na podlagi te določbe, izhajati iz predlogov v njegovem odgovoru na tožbo (glej v tem smislu v zvezi z začetno vlogo sklep z dne 28. junija 2011 v zadevi Verein Deutsche Sprache proti Svetu, C-93/11 P, točka 18).
- 44 Dalje, ugotoviti je treba, da niti iz predlogov iz odgovora na tožbo družbe Centrotherm Systemtechnik niti iz trditve te družbe v tem odgovoru ni jasno in izrecno razviden predlog za spremembo sporne odločbe.
- 45 Nazadnje, poudariti je treba, da čeprav bi bilo mogoče trditve v točkah od 49 do 56 navedenega odgovora na tožbo v zvezi s častno izjavo in v točkah 23 in 57 tega odgovora v zvezi z dokazi v spisu o sporni znamki in dokazi, ki jih je predložila družba Centrotherm Systemtechnik pred odborom za pritožbe, kot meni ta družba, razlagati tako, da Splošno sodišče pozivajo k upoštevanju teh dokazov na podlagi njegovih reformatoričnih pooblastil, kljub temu pritožbenega razloga, ki se nanaša na to, da Splošno sodišče neutemeljeno ni uporabilo teh pooblastil, v obravnavani zadevi ni mogoče sprejeti.
- 46 Po eni strani je treba ugotoviti, da navedeni pritožbeni razlog v delu, v katerem se v bistvu nanaša na neobstoje upoštevanja zadevne častne izjave s strani Splošnega sodišča, vsebinsko ni utemeljen. V točki 37 izpodbijane sodbe je namreč Splošno sodišče ugotovilo, da tudi če bi odbor za pritožbe to izjavo upošteval, v spisu ni bilo dovolj dokazov, s katerimi bi bilo mogoče potrditi njeno vsebino glede vrednosti prodaje.

- 47 Iz tega izhaja, da celovita presoja dokazov, navedenih v točkah od 35 do 42 izpodbijane sodbe, na podlagi katere je Splošno sodišče v točki 43 navedene sodbe ugotovilo, da na podlagi teh dokazov ni mogoče ugotoviti, da se je sporna znamka resno in dejansko uporabljala, med drugim temelji na upoštevanju navedene častne izjave ter presoji dokazne moči te izjave in drugih presojanih dokazov.
- 48 Po drugi strani je treba glede tega pritožbenega razloga v delu, v katerem se v bistvu nanaša na očitek Splošnemu sodišču, da pri izvajanju svojih reformatoričnih pooblastil ni upoštevalo dokazov v spisu o sporni znamki in dokazov, ki so bili predloženi v fazi pritožbe pred odborom za pritožbe, ugotoviti, da reformatorična pooblastila, podeljena Splošnemu sodišču, ne pomenijo, da je to pristojno za presojo, glede katere odbor za pritožbe še ni sprejel stališča. Izvajanje reformatoričnega pooblastila mora biti zato načeloma omejeno na položaje, v katerih – po izvedbi nadzora presoje odbora za pritožbe – ugotovljene dejanske in pravne okoliščine Splošnemu sodišču omogočajo sprejetje odločitve, ki bi jo moral sprejeti odbor za pritožbe (glej sodbo z dne 5. julija 2011 v zadevi Edwin proti UUNT, C-263/09 P, ZOdl., str. I-5853, točka 72).
- 49 V obravnavani zadevi pa, kot je razvidno iz točk od 32 do 37 sporne odločbe, odbor za pritožbe ni upošteval zadevnih dokazov in zato ni nikakor presojal njihove dokazne vrednosti.
- 50 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da družba Centrotherm Systemtechnik Splošnemu sodišču ni mogla upravičeno predlagati, naj za morebitno spremembo sporne odločbe preuči dokazno vrednost dokazov, ki jih odbor za pritožbe v tej odločbi ni preučil.
- 51 Glede na navedeno je treba prvi pritožbeni razlog zavrniti.

Drugi pritožbeni razlog: kršitev členov 51(1)(a) in 76(1) Uredbe št. 207/2009

Trditve strank

- 52 Družba Centrotherm Systemtechnik v okviru drugega pritožbenega razloga navaja, da je Splošno sodišče s tem, da je, kot naj bi bilo posredno razvidno iz izpodbijane sodbe, zlasti iz njene točke 46, ugotovilo, da je dokazno breme glede resne in dejanske uporabe sporne znamke na njeni strani, napačno uporabilo pravo.
- 53 Po eni strani naj bi se pravilo, po katerem UUNT po uradni dolžnosti preuči dejstva in ki ga določa člen 76(1) Uredbe št. 207/2009, uporabljalo v okviru postopka za razveljavitev.
- 54 Po drugi strani člena 42(2) in 57(2) Uredbe št. 207/2009 določata, da mora imetnik prejšnje znamke dokazati resno in dejansko uporabo te znamke, sicer se njegov ugovor ali zahteva za ugotovitev ničnosti zavrneta, medtem ko člen 51 te uredbe ne vsebuje podobnih pojasnil glede postopka za razveljavitev.
- 55 V teh okoliščinah naj bi bilo pravilo o dokaznem bremenu iz pravila 40(5) Uredbe št. 2868/95 v nasprotju z Uredbo št. 207/2009 in se ga ne bi smelo upoštevati. Iz tega naj bi izhajalo, da bi Splošno sodišče moralo upoštevati vse dokaze, ki jih je imelo na voljo.
- 56 UUNT meni, da se glede na naravo *inter partes* in *sui generis* postopka za razveljavitev načelo preučitve dejstev po uradni dolžnosti ne uporabi in mora imetnik znamke, ki ima na voljo vse ustrezne dokaze za to, dokazati, da je to znamko resno in dejansko uporabljal.
- 57 Družba centrotherm Clean Solutions prav tako trdi, da se člen 76(1) Uredbe št. 207/2009 ne uporablja v postopkih za razveljavitev. Nasprotno, pravilo 40(5) Uredbe št. 2868/95 naj bi določalo procesna pravila glede uporabe v postopkih za razveljavitev s tem, da izrecno določa, da mora imetnik znamke predložiti dokaz o resni in dejanski uporabi te znamke. Poleg tega naj Splošno sodišče v izpodbijani sodbi nikakor ne bi navedlo, da je dokazno breme na strani imetnika znamke.

Presoja Sodišča

- 58 Na prvem mestu je treba navesti, da Splošno sodišče v izpodbijani sodbi na nobenem mestu ni navedlo, da je dokazno breme glede resne in dejanske uporabe na strani imetnika prejšnje znamke.
- 59 Na drugem mestu je treba opozoriti, da točka 46 navedene sodbe, v kateri naj bi po mnenju pritožnice Splošno sodišče sprejelo tako stališče, ni dovolj nedvoumna, da bi omogočala takšen sklep.
- 60 Na tretjem in najpomembnejšem mestu je treba ugotoviti, da družba Centrotherm Systemtechnik ni navedla, kako bi taka posredna presoja in napačna uporaba prava, ki naj bi izhajala iz nje, tudi če bi bili dokazani, lahko povzročili razveljavitev izpodbijane sodbe.
- 61 Vendar pa je treba v zvezi s tem najprej poudariti, da družba Centrotherm Systemtechnik, kot je že bilo poudarjeno v točkah 40 in 42 te sodbe, v odgovoru na tožbo pred Splošnim sodiščem nikakor ni predlagala razveljavitve sporne odločbe. V okviru tega pritožbenega postopka tudi ne more očitati Splošnemu sodišču, da ni razveljavilo te odločbe zaradi napačne uporabe prava, ki naj bi jo storil odbor za pritožbe s tem, da je menil, da je dokazno breme glede resne in dejanske uporabe znamke na strani njenega imetnika.
- 62 Dalje, družba Centrotherm Systemtechnik tudi ne more Splošnemu sodišču očitati, da ni upoštevalo dokazov iz spisa o znamki in dokazov, ki so bili predloženi pred odborom za pritožbe, za ugotovitev v izpodbijani sodbi, da ni bilo treba razveljaviti sporne znamke, saj, kot izhaja iz točk od 48 do 50 te sodbe, Splošnemu sodišču ni bil podan predlog za spremembo sporne odločbe, česar to glede na navedene dokaze tudi nikakor ne bi moglo storiti.
- 63 Nazadnje, opozoriti je treba, da je družba centrotherm Clean Solutions v svoji tožbi trdila le, da je odbor za pritožbe napačno ugotovil, da so dokazi, predloženi pred oddelkom za izbris, omogočali, da se dokaže resna in dejanska uporaba sporne znamke.
- 64 Iz navedenega izhaja, da za odločanje o tožbi in tožbenih razlogih Splošno sodišče ni bilo z ničemer pozvano, naj odloči o tem, kdo nosi dokazno breme glede resne in dejanske uporabe navedene znamke.
- 65 Iz tega tudi izhaja, da posredna napačna uporaba prava, ki jo družba Centrotherm Systemtechnik zatrjuje v zvezi z izpodbijano sodbo, tudi če bi bila dokazana, ne bi mogla pripeljati do njene razveljavitve.
- 66 Tako iz navedenega izhaja, da je treba drugi pritožbeni razlog zavrniti.

Tretji pritožbeni razlog: kršitev člena 51(1)(a) Uredbe št. 207/2009

Trditve strank

- 67 Družba Centrotherm Systemtechnik v okviru tretjega pritožbenega razloga navaja, da se je Splošno sodišče, kot naj bi izhajalo iz točke 26 izpodbijane sodbe, oprlo na primer, v katerem pojem resne in dejanske uporabe izključuje vsakršno minimalno in nezadostno uporabo. S tem naj bi to sodišče kršilo sodno prakso Sodišča, po kateri zahteva po resnosti in dejanskosti lahko izključi le simbolično uporabo, katere edini namen je ohranitev pravic, pridobljenih na podlagi registracije znamke.
- 68 Družba Centrotherm Systemtechnik meni, da naj bi bila ta napačna uporaba prava podlaga za napačno presojo Splošnega sodišča v točkah 36 in 37 izpodbijane sodbe, po kateri so bili predloženi razmeroma šibki dokazi o prodaji, in sicer za skupni znesek, ki ustreza le 0,03 % prometa.

69 UUNT in družba centrotherm Clean Solutions trdita, prvič, da je točka 26 izpodbijane sodbe, ki se nanaša na minimalno uporabo, ki ne zadošča „za ugotovitev, da se znamka na določenem trgu uporablja dejansko in učinkovito“, v celoti skladna s sodno prakso Sodišča. Drugič, presoja Splošnega sodišča, da predloženi dokazi o prodaji niso zadostni za ugotovitev obstoja resne in dejanske uporabe znamke, ne more biti predmet nadzora v okviru pritožbenega postopka.

Presoja Sodišča

70 Najprej je treba ugotoviti, da ta tretji pritožbeni razlog temelji na napačni razlagi izpodbijane sodbe. Družba Centrotherm Systemtechnik z izvzetjem dela stavka iz točke 26 navedene sodbe iz konteksta izkrivlja pomen te točke.

71 Po eni strani namreč presoje v navedeni točki 26 ni mogoče razlagati brez upoštevanja točke 25 izpodbijane sodbe, v kateri je Splošno sodišče med drugim opozorilo, da se znamka uporablja resno in dejansko, če se v skladu s svojo bistveno funkcijo – ki je zagotavljanje istovetnosti izvora proizvodov ali storitev, za katere je bila registrirana – uporablja, da bi se ustvaril oziroma ohranil trg za te proizvode in storitve, drugače kot pri simbolični uporabi, katere edini cilj je ohranjanje pravic, ki izhajajo iz znamke.

72 Glede na tako navedena načela je Splošno sodišče v točki 26 izpodbijane sodbe navedlo, da je pojem resne in dejanske uporabe v nasprotju z vsako uporabo, ki je minimalna in ne „zadošča za ugotovitev, da se znamka na določenem trgu uporablja dejansko in učinkovito“, potem pa je v isti točki še opozorilo na sodno prakso, po kateri zahteva za resno in dejansko uporabo vseeno ni namenjena presojanju gospodarskega uspeha ali nadzorovanju poslovne strategije podjetja niti pridržanju varstva znamk samo za njihovo obsežno tržno uporabo.

73 Po drugi strani ni mogoče spregledati tega, da spadata točki 25 in 26 v okvir širšega sklicevanja na sodno prakso v zvezi z resno in dejansko uporabo znamke, ki vključuje dodatna spoznanja glede obsega uporabe in zlasti tržnega obsega uporabe, kot je razvidno iz točk od 27 do 29 navedene sodbe.

74 Iz tega sledi, da navedba iz točke 26 izpodbijane sodbe, v kateri je Splošno sodišče le opozorilo na ustaljeno sodno prakso, ne vsebuje napačne uporabe prava.

75 Drugič, glede točk 36 in 37 izpodbijane sodbe je treba poudariti, da spadata v obsežnejšo analizo in sta le člen v verigi ter se, kot je navedeno v točki 34 navedene sodbe, nanašata na preučitev, ali je na podlagi celovite presoje fotografij in štirih računov mogoče ugotoviti, da se je sporna znamka v skladu z načeli, opredeljenimi v sodni praksi, ki je navedena v točkah od 25 do 29 izpodbijane sodbe, uporabljala resno in dejansko.

76 V tem okviru ugotovitev in presoje Splošnega sodišča, zlasti v točkah 36 in 37, v zvezi s pogostostjo prodaje, na katero se sklicuje, obdobjem, na katero se nanaša, in tržnim obsegom ni mogoče upoštevati ločeno od vseh drugih ugotovitev Splošnega sodišča – med drugim ugotovitev v zvezi s preučitvijo fotografij iz točk od 38 do 42 izpodbijane sodbe – za ugotovitev, da resna in dejanska uporaba zadevne znamke v obravnavani zadevi ni bila dokazana.

77 Poleg tega te ugotovitve in presoja spadajo na področje dejanskega stanja (glej v tem smislu sodbo z dne 13. septembra 2007 v zadevi Il Ponte Finanziaria proti UUNT, C-234/06 P, ZOdl., str. I-7333, točka 75) in torej niso, razen v primeru izkrivljanja, pravno vprašanje, ki je kot tako predmet nadzora Sodišča v okviru pritožbenega postopka.

78 Iz navedenega izhaja, da je treba tretji pritožbeni razlog zavrniti.

Četrty pritožbeni razlog: kršitev člena 78(1)(f) Uredbe št. 207/2009 in pravila 22 Uredbe št. 2868/95

Trditve strank

- 79 Družba Centrotherm Systemtechnik v okviru četrtega pritožbenega razloga trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo s tem, da ni ovrglo stališča odbora za pritožbe, po katerem častna izjava ni dokaz v smislu pravila 22(4) Uredbe št. 2968/95 v povezavi s členom 78(1)(f) Uredbe št. 207/2009.
- 80 Po mnenju pritožnice bi moralo Splošno sodišče, če bi navedeno stališče ovrglo in upoštevalo dejstvo, da ni mogoče zahtevati, da so vse informacije iz častne izjave podprte z drugimi dokazi, sprejeti drugačno stališče glede obstoja resne in dejanske uporabe zadevne znamke.
- 81 UUNT meni, da je iz točke 37 izpodbijane sodbe in iz točke 34 zgoraj navedene sodbe Centrotherm Systemtechnik proti UUNT – centrotherm Clean Solutions (CENTROTHERM), izdane v vzporedni zadevi T-434/09, razvidno, da Splošno sodišče častnim izjavam ni povsem *in abstracto* odreklo dokazne vrednosti, ampak je to vrednost ocenilo, s tem, da je na podlagi presoje, ki ne more biti predmet nadzora v pritožbenem postopku, ugotovilo, da bi bili v obravnavani zadevi potrebni dodatni dokazi glede na obstoječe povezave med avtorjem zadevne izjave in družbo Centrotherm Systemtechnik.
- 82 Družba centrotherm Clean Solutions trdi, da ker sporna navedba odbora za pritožbe ni bila izpodbijana v okviru tožbe, je Splošnemu sodišču ni bilo treba ovreči. To je ni niti potrdilo, saj je v točki 37 izpodbijane sodbe navedlo, da bi bilo, tudi če bi odbor za pritožbe to izjavo upošteval, treba ugotoviti, da njena vsebina glede vrednosti prodaje ni bila dovolj potrjena z listinami iz spisa.

Presoja Sodišča

- 83 Prvič, poudariti je treba, da se ta četrti pritožbeni razlog deloma prekriva s prvim pritožbenim razlogom, in sicer v delu, v katerem se Splošnemu sodišču očita, da – tako kot odbor za pritožbe pred njim – častne izjave ni upoštevalo kot dokaza uporabe znamke, tako da bi mu tako upoštevanje v okviru njegovih reformatoričnih pooblastil omogočilo ugotovitev, da je navedena resna in dejanska uporaba dokazana.
- 84 V zvezi s tem zadostuje navedba, da že iz preučitve tega prvega pritožbenega razloga v točkah 46 in 47 te sodbe izhaja, da je iz točk 37 in 43 izpodbijane sodbe ter tudi njene točke 46 razvidno, da je presoja vseh dokazov, na podlagi katere je Splošno sodišče ugotovilo, da resna in dejanska uporaba sporne znamke ni bila dokazana, vključevala sporno izjavo in druge dokaze, predložene pred oddelkom za izbris UUNT, tako da Splošno sodišče s tem nikakor ni razsodilo, da taka izjava ni dopustno dokazno sredstvo.
- 85 Drugič, glede trditve družbe Centrotherm Systemtechnik, da naj bi Splošno sodišče napačno ugotovilo, da je treba vse informacije iz častne izjave potrditi z drugimi dokazi, in tako taki izjavi odvzelo vsakršno samostojno dokazno vrednost, zadostuje ugotovitev, da presoja Splošnega sodišča v točki 37 izpodbijane sodbe nikakor nima takega pomena. V tej točki je namreč Splošno sodišče le poudarilo veliko razliko med trditvami o letnem prometu, ki naj bi ga ustvarila družba Centrotherm Systemtechnik med letoma 2002 in 2006, ki jih vsebuje častna izjava poslovodje družbe Centrotherm Systemtechnik, in sorazmerno majhnim in omejenim obsegom prodaje v zelo kratkem in natančno določenem obdobju, kar dokazujejo računi, ki jih je družba Centrotherm Systemtechnik dejansko predložila.
- 86 Iz navedenega izhaja, da je treba četrti pritožbeni razlog zavrniti.
- 87 Ker so bili vsi pritožbeni razlogi družbe Centrotherm Systemtechnik zavrnjeni, je treba pritožbo zavrniti.

Stroški

⁸⁸ V skladu s členom 138(1) Poslovnika Sodišča, ki se na podlagi njegovega člena 184(1) uporablja v pritožbenem postopku, se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. Ker je družba centrotherm Clean Solutions predlagala, naj se družbi Centrotherm Systemtechnik naloži plačilo stroškov in ker ta ni uspela s predlogi, se ji naloži plačilo svojih stroškov in stroškov, ki jih je priglasila družba centrotherm Clean Solutions. UUNT nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je Sodišče (četrti senat) razsodilo:

- 1. Pritožba se zavrne.**
- 2. Centrotherm Systemtechnik GmbH se naloži plačilo svojih stroškov in stroškov centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG.**
- 3. Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) nosi svoje stroške.**

Podpisi